

О. В. Прудникова, доктор філософських наук, доцент

ІНФОРМАЦІЙНА КУЛЬТУРА ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА: ФІЛОСОФСЬКИЙ ВИМІР

Показано, що в інформаційному суспільстві особливого значення набуває підвищення значущості інформаційної культури, яка розглядається як новий тип спілкування, що дає можливість вільного вибору особистості в інформаційному просторі. Крім того, інформаційна культура в нових інформаційних умовах розглядається як інформаційна діяльність у царині отримання, передачі, зберігання й використання інформації.

Ключові слова: *інформація, інформаційне суспільство, інформаційна культура, інформаційні технології, інформаційна діяльність.*

Постановка проблеми. Сучасне інформаційне суспільство характеризується соціальними та культурними процесами, прискорення й ускладнення яких, призводить до ціннісно-сислової трансформації основ культури й вимагає переосмислення на рівні філософського узагальнення проблем інформатизації й комп'ютеризації суспільства.

Сучасна соціокультурна ситуація характеризується насиченістю й різноманітністю динамічних процесів. Сучасні суспільні тенденції зумовлюють розширення актуального комунікативного простору, зміну існуючих культурних конфігурацій. Основні тенденції глобалізації найбільш чітко виявляються в інформаційно-культурних процесах, які сьогодні відзначаються неоднозначністю й складністю. Разом з тим, якщо розглядати сучасне суспільство у широкому розумінні, як складну багаторівневу систему, то й культуру інформаційного суспільства доцільно розуміти як інформаційно-комунікаційну систему.

Особливого значення в інформаційному суспільстві набуває підвищення інформаційної культури особистості, яка в умовах технологій інформаційної взаємодії, що постійно удосконалюються, зазнає суттєвих трансформацій.

Істотний вплив на суспільну поведінку людини, на розвиток економічної і політичної системи, на функціонування практично всіх соціальних інститутів здійснюють нова система цінностей і новітні пізнавальні й практичні пріоритети, зумовлені трансформацією культури, виникненням нових культурних практик, зміною інформаційного простору сучасного соціуму. Дослідження нових ціннісних пріоритетів, актуалізованих культурними новаціями, також є одним із пріоритетних завдань сучасної соціальної філософії.

Результати аналізу наукових джерел і публікацій свідчать про те, що філософський дискурс про місце та роль інформаційної культури в умовах становлення та розвитку інформаційного суспільства не є однорідним, в його рамках виникли різні тлумачення даної проблеми. Незважаючи на очевидність необхідності опрацювання проблеми інформаційної культури на рівні філософського узагальнення, вказана проблема ще не отримала належного висвітлення у сучасній літературі. Тому *метою* даної статті є спроба ліквідувати деякі окремі прогалини у розумінні досліджуваної проблеми.

Виклад основних положень. Якщо розглядати культуру з точки зору системного підходу, а саме як підсистему суспільства разом з економікою, політикою тощо, то можна констатувати, що системотворчим началом нової інформаційної культури стає її тісніший взаємозв'язок із зовнішнім середовищем, з яким вона сполучена багатьма мережевими зв'язками. Уміння маніпулювати цими зв'язками, не втрачаючи зв'язки з внутрішньою культурою людини, уміння добудувати необхідні для цього компоненти без забуття головних ціннісних установок особистості характеризує ступінь розвиненості сучасної інформаційної культури.

Як справедливо зазначає О. Дзьобань, інформаційну культуру доцільно розглядати не в психологічному і не в педагогічному контексті, а як визначення об'єктивних і суб'єктивних умов ефективного оволодіння інформаційною технікою, а також умінням користуватися персональними комп'ютерами й інформаційними мережами зі здатністю адаптуватися до механізмів їх дії, а в соціокультурному аспекті. На його думку, інформаційна культура – це соціокультурна реальність, створена людиною і яка, разом з тим, впливає на форми масової поведінки, усе більше визначає їх. Саме як така соціокультурна реальність інформаційна культура і стає предметом філософії [1, с. 227].

Становлення нового рівня інформаційної культури відбувається залежно від зміни відносин між соціальними суб'єктами і соціальних змін, що відбуваються, і які пов'язані з переходом від суспільства індустріального до суспільства постіндустріального. Дана ситуація визначає потребу нової інформаційної цивілізації у швидкому способі перегляду норм і стандартів, що конструюють зміни культури відповідно до соціальної динаміки й еволюції. Глобальна комп'ютерна мережа сьогодні стає якісно новим інформаційним середовищем, яке може за певних умов адекватно відображати поточний стан суспільства, але насправді, як правило, навпаки, спотворює уявлення користувачів про об'єктивну реальність.

Витоком індустріального суспільства, як відомо, вважається промислова революція кінця XVIII – початку XIX ст. У цей період розвивається крупне машинне виробництво, засноване на використанні природних ресурсів.

Для інформаційного суспільства характерні: високий рівень індустріалізації, поява великих промислових корпорацій, масове виробництво стандартизованих товарів, високий рівень професійної спеціалізації. Виробництво в умовах індустріального суспільства направлено на збільшення випуску товарів шляхом залучення якомога більшої кількості сировини, енергії й робочої сили, тобто воно є екстенсивним. Як зазначав А. Тойнбі, «завдання індустріальної системи полягає у тому, щоб максимально збільшувати свою продуктивну здатність, переробляючи рукотворними засобами сировину у певні продукти й залучаючи до цієї механічно організованої праці велику кількість людей» [2, с. 13].

Масове виробництво ще в епоху індустріального суспільства стало причиною широкого споживання економічних і культурних цінностей. У цьому виявляються витоки виникнення культури суспільства масового споживання, стандартизації всіх сфер життєдіяльності людей, які ще з більшою силою виявляються в сучасну епоху.

На відміну від індустріального суспільства, яке змінило засоби виробництва, суспільство, що формується, трансформує самі цілі виробництва, його культуру. Іншими словами, технічні чинники збагачуються соціокультурними. Тоді як «світ соціалізму» продовжував орієнтуватися на індустріальний розвиток, засуджував кібернетику і був вельми консервативним, «індустріальні суспільства пізнього капіталізму виявили вражаючу здібність до реформування і змін» [3, с. 27].

Проте слід зазначити, що соціокультурні чинники відіграють усе більш вагомую роль у розвитку нового соціуму, що є характерною межею цього суспільства.

У зв'язку з цим при аналізі інформатизації суспільства непридатним виявляється окремо взятий технократичний підхід, що розглядає в цьому процесі лише його техніко-технологічну складову. Вказаний аналіз вимагає комплексного філософського підходу до пізнання інформаційного суспільства, в рамках якого використовуються разом з іншими і технократичний, і соціологічний підходи.

Інформатизація стала однією з найважливіших рис сучасного суспільства. Будь-яка царина людської діяльності певною мірою пов'язана з процесами отримання й обробки інформації для її практичного використання. Існують численні спроби осмислити суть інформатизації суспільства. Немає необхідності приводити всі точки зору з цього питання зарубіжних і вітчизняних дослідників, але можна виділити два основні теоретико-методологічні підходи до інформатизації суспільства.

Як указувалося вище, істотну роль у дослідженні процесів трансформації суспільства відіграє технократичний підхід. У рамках даної парадигми інфор-

матизація суспільства досліджується в аспекті технічного й технологічного оснащення трудової діяльності людей у сфері виробництва й управління. Інформаційні технології трактуються як засіб збільшення продуктивності праці. Очевидно, що даний підхід позбавлений аксіологічного виміру, оскільки оцінює технічний розвиток ізольовано від людських цінностей і ідеалів, наділяє техніку властивістю саморозвитку й саморуху.

Інформаційна культура, якщо розуміти її в ракурсі технократичного підходу, – це оптимальні способи поведінки зі знаками, даними, інформацією й представлення їх зацікавленому споживачу для вирішення завдань теоретичного й практичного напрямку, механізми вдосконалення технічних засобів виробництва, зберігання й передачі інформації. У такому розумінні вона є показником не культури взагалі, а швидше професійної культури.

Інформаційна культура містить у собі запас знань наук, використання досягнень яких є необхідним для успішної інформаційної діяльності, і вміння використовувати отримані навички у практичній діяльності. До наук, що забезпечують процес інформатизації, перш за все, можна віднести математику, кібернетику, інформатику, теорію проектування і низку інших.

Невід'ємною частиною інформаційної культури у цьому контексті є розуміння нової інформаційної технології й здатність її застосовувати як для автоматизації рутинних операцій, так і в неординарних ситуаціях, що вимагають відступів від стандартів і нетрадиційного творчого мислення. У цьому аспекті інформаційна культура – це знання про способи отримання, обробки, зберігання, передачі й використання інформації, а також вміння цілеспрямовано працювати з інформацією для її використання в практичних цілях.

Інший напрям в оцінці суті інформатизації суспільства – соціологічний. У рамках цього підходу інформатизація аналізується як процес, що увібрав у себе всі сфери людської діяльності, що впливає на саму людину – її знання й мораль, економічні й духовні інтереси, її розвиток як особистості. Інформатизація суспільства тут уявляється як сукупність взаємозв'язаних технічних, економічних, соціальних, політичних, духовних і культурних чинників.

В умовах інформаційного суспільства, розвинених засобів комунікації, комп'ютерних мереж, банків інформації, знання відразу нівелюються і стають загальним надбанням. У контексті цього підкреслимо, що, як зазначалося раніше в авторських публікаціях, суть комунікації полягає в діалоговій комплексності, у визнанні й розумінні, у кооперативному ефекті духовної інтеграції в конкретному інформаційному середовищі [4–6]. Іншими словами, зростання знань можна розглядати як зростання змісту і числа інформаційних потоків. Нова інформація, знання, нові інформаційні потоки народжуються при їх взаємодії, у діалозі, причому, як справедливо зазначає

О. Астаф'єва, інформаційні потоки можуть належати навіть різним ієрархічним рівням [7, с. 354].

В інформаційному суспільстві формується у певному значенні «нова людина», тобто змінюється образ мислення людини, її погляди на світ і трансформується її культура. Як зазначають вітчизняні дослідники О. Данильян та О. Дзьобань, інформаційне суспільство трансформує картину світу людини [8–10]. Відбувається становлення «людини інформаційної» [11], «телематичної». За твердженням Ж. Бодрійяра, «вона – оператор віртуальності, і її дії націлені на інформацію й комунікацію; насправді йдеться про те, щоб випробувати всі можливості програми, подібно до того, як гравець випробовує всі можливості гри» [12, с. 31]. Таким чином, разом із віртуалізацією в культурі посилюється роль ігрових елементів. Усе це сприяє і розширенню горизонту культури, і, відповідно, горизонту особистості.

Сучасна інформаційна культура певною мірою є результатом нового типу мислення, який формується в результаті вивільнення індивіда від буденної інформаційно-інтелектуальної роботи за допомогою нових інформаційних технологій. Ця нова культура увібрала в себе всі свої попередні форми, об'єднавши їх в єдине ціле. Тому, як справедливо зазначає Ю. Зубов, важливим є «розгляд інформаційної культури не тільки як феномену, обумовленого умовами науково-технічної революції, електронними засобами переробки, зберігання й передачі інформації, але, перш за все, як діяльної інфраструктури, яка пронизує всі сфери людської діяльності і всі стадії розвитку індивіда як соціальної істоти й особистості» [13, с. 6].

Отже, інформаційна культура є сукупністю механізмів і принципів, які забезпечують сприятливу взаємодію етнічних і національних культур, їх поєднання з універсальним досвідом людства. При такому соціокультурному розумінні інформаційна культура може усвідомлюватися як елемент загальної культури людства, найважливішим засобом відтворення світової культурної спільноти, створення світового інформаційного простору.

Інформаційна культура визначає новий рівень інформаційного спілкування, який виражається в нових формах зв'язків без особистої присутності індивідів у режимі діалогу.

В епоху інформатизації суспільства інформаційна культура є прагненням до усвідомлення іншого способу життя на основі застосування інформації, формування нової (інформаційної) картини світу, а також знаходження свого місця в цьому світі, що швидко змінюється [8–10].

Інформаційна культура є системою, «зібраною» навколо певного системотворчого центру, функції якого виконує інформаційна діяльність суб'єктів обміну інформацією, яка забезпечує функціонування і подальше удосконалення інформаційного потенціалу суспільства.

Саме в процесі інформаційної діяльності люди розвивають і удосконалюють культуру поведінки з інформацією, методи її отримання, обробки, зберігання і своєчасного розповсюдження. Слід зазначити, що інформація в сучасному суспільстві швидко застаріває, в цьому виражається перебіг соціального життя, що прискорюється, розвитку науки, технологій і промисловості, техніки і способів спілкування людей один з одним. Інформація сьогоднішня є такою, що має велику цінність у даний момент, може вже завтра бути повністю знеціненою, тому своєчасне отримання інформації підвищує її актуальність і практичну значущість.

Інформаційна культура пов'язана з соціальною природою людини. Вона є продуктом різноманітних творчих здібностей людини і виявляється в таких аспектах: у конкретних навиках з використання технічних пристроїв (від телефону до персонального комп'ютера і локальних мереж); у володінні основами аналітичної переробки інформації; у здатності використовувати у своїй діяльності комп'ютерну інформаційну технологію; в умінні вилучати інформацію з різних джерел (як з періодичного друку, так і з електронних комунікацій, представляти її в зрозумілому вигляді й уміти її ефективно використовувати); в умінні працювати з різною інформацією; у знанні особливостей інформаційних потоків у своїй царині діяльності. Таким чином, національно-культурний менталітет, інтелект, культурні традиції й людина – це, як зазначалося у попередніх авторських публікаціях, основоположні складові розвитку майбутньої інформаційної культури [4–6].

Інформація й культура можуть бути представлені як дві сфери, що взаємоперетинаються, в зоні яких утворюється простір, що позначається як інформаційна культура. Це – культура взаємодії людини з інформацією на рівні суспільства й особистості.

Культура й інформація є двома феноменами, в яких існує багато спільних рис. Як зазначають сучасні дослідники в даній сфері, до їх загальних рис, перш за все, слід віднести універсальність і глобальність, які виражаються у наявності і в інформації, і в культурі зв'язків з різними формами людської діяльності [14–17]. І культура, і інформація пронизують різні сфери діяльності соціальних суб'єктів, забезпечуючи їй такі характерні риси, як цілепокладення, творчий характер та ін.

Існування культури й інформації взаємозумовлюють один одного: інформаційні процеси реалізуються через культурні і навпаки. Культура може ефективно впливати на індивіда і соціум тільки через механізм збору і розповсюдження інформації про наявне середовище, в яких вона функціонує, і про саму культуру.

І інформація, і культура існують в семіотичних знакових системах. Артефакти є основним продуктом культури, вони одночасно представляють інформаційну значущість. Також культура й інформація утворюють органічну єдність у процесі освіти. Таким чином, ці феномени є єдиними багатоманітними цілими.

У рамках даної проблеми можна стверджувати, що інформаційну культуру слід розглядати як частину загальної культури, а також як один із найважливіших аспектів культурної діяльності взагалі. Вона володіє рисами, загальними для всієї культури: її нерозривний зв'язок з соціальною природою індивіда є продуктом людської діяльності, результатом активного ставлення людей до природи, суспільства і один до одного. При цьому інформаційна культура є необхідним і високоефективним чинником освоєння людиною культурної реальності, всього того культурного потенціалу суспільства, який накопичило людство в процесі свого багатоміліонного історичного розвитку.

Через ці причини не слід обмежувати сферу функціонування інформаційної культури тільки сферою комп'ютеризації або електронними технологіями. Насправді ця сфера є набагато ширшою і включає процеси наукової діяльності, освіти, управління природними і соціальними процесами, сферу побуту, дозвілля тощо. У міру інформатизації суспільства ця сфера розширюється, процес цей стає об'єктивно необхідним для розвитку соціуму [18].

Проте, ведучи мову про інформаційну культуру як про частину загальної культури, слід мати на увазі, що частина ця є вельми індивідуальною. Інформаційна культура – це сфера культури, пов'язана з функціонуванням інформатизації в суспільстві і формуванням інформаційних якостей особистості. З одного боку, це певний рівень знань, що дозволяє людині вільно орієнтуватися в інформаційному просторі і сприяти інформаційній взаємодії, з другого – це новий тип мислення, який генерується в результаті вивільнення людини від буденної інформаційно-інтелектуальної діяльності.

Таким чином, підсумовуючи зазначене, можна зробити **висновок**, що у міру розвитку науково-технічного прогресу поняття інформаційної культури вбирало в себе знання з тих наук, які стали підставою для реалізації принципово нових підходів у роботі з інформацією, що забезпечують вирішення проблеми інформаційної кризи. Особливий вплив на наповнення поняття «інформаційна культура» новим змістом поряд із філософами зробили праці фахівців у галузі інформатики, обчислювальної техніки, нових інформаційних технологій. Інформаційна культура – це новий тип спілкування, який дає можливість вільного вибору особистості в інформаційному просторі. Разом з тим інформаційна культура є інформаційною діяльністю, якісною характеристикою життєдіяльності людини у царині отримання, передачі, зберігання й використання інформації. Представляючи за своїм змістом органічне ціле, інформаційна культура постає як ступінь досконалості людини, суспільства в цілому або певної його частини стосовно використання інформації у всіх можливих формах діяльності.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дзьобань О. П. Філософія інформаційного права: світоглядні й загальнотеоретичні засади : монографія / О. П. Дзьобань. – Х. : Майдан, 2013. – 360 с.

2. Тойнби Дж. А. Постижение истории / Дж. А. Тойнби. – М. : Прогресс, 1996. – 606 с.
3. Дарендорф Р. После 1989. Размышления о революции в Европе / Р. Дарендорф. – М. : Ad Marginem, 1998. – 271 с.
4. Прудникова О. В. Соціокультурна комунікація в контексті становлення та розвитку інформаційної культури / О. В. Прудникова // Політологічний вісник : зб. наук. пр. – К. : ВАДЕКС, 2013. – Вип. 70. – С. 123–132.
5. Прудникова О. В. Інформаційна культура віртуального простору: філософська рефлексія / О. В. Прудникова // Вісник ХНПУ ім. Г. С. Сковороди «Філософія». – Х. : ХНПУ, 2014. – Вип. 42. – С. 136–147.
6. Прудникова О. В. Діалектика масової комунікації та інформаційної культури у сучасному суспільстві / О. В. Прудникова // Філософія науки: традиції та інновації : наук. журн. – Суми : СумДПУ ім. А. С. Макаренка, 2015. – № 1 (11). – С. 48–57.
7. Астафьева О. Н. Полилог в условиях транснационализации культурного пространства: новая реальность глобализирующегося мира / О. Н. Астафьева // Теория и практика культуры : альманах. – Вып. 4. – М. : Изд-во РАГС, 2006. – С. 6–18.
8. Данильян О. Г. Інформаційна картина світу в контексті перспектив сучасної науки й культури / О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань // Інформація і право. – К., 2013. – № 1 (7). – С. 21–28.
9. Данильян О. Г. Інформаційна картина світу як соціокультурна реальність / О. Г. Данильян, О. П. Дзьобань // Гілея : наук. вісн. : зб. наук. пр. / гол. ред. В. М. Вашкевич. – К. : ВІР УАН, 2013. – Вип. 70 (№ 3). – С. 573–578.
10. Дзьобань О. П. Формування інформаційної картини світу як результат відображення генезису базових форм буття / О. П. Дзьобань // Проблема інформаційного суспільства: соціально-правовий аналіз : наук. ст. та тези наук. повідом. за матеріалами «Круглого столу», 28 лют. 2013 р. – Полтава : ТОВ «Фірма “Техсервіс”», 2013. – С. 26–36.
11. Егоров В. С. Философия открытого мира / В. С. Егоров. – М. : Моск. психолого-соц. ин-т, 1998. – 39 с.
12. Бодрийяр Ж. Америка / Ж. Бодрийяр. – СПб. : Владимир Даль, 2000. – 204 с.
13. Зубов Ю. С. Информатизация и информационная культура / Ю. С. Зубов // Проблемы информационной культуры : сб. ст. – М. : Изд-во МГУКИ, 1994. – С. 6–11.
14. Дзьобань О. П. Філософія інформаційних комунікацій : монографія / О. П. Дзьобань. – Х. : Майдан, 2012. – 224 с.
15. Дзьобань О. П. Філософія інформаційного права: світоглядні й загальнотеоретичні засади : монографія / О. П. Дзьобань. – Х. : Майдан, 2013. – 360 с.
16. Суська О. О. Психологія інформаційної діяльності в сфері масової комунікації. Основи формування критеріїв ефективності інформаційного обміну : монографія / О. О. Суська. – К., 2007. – 81 с.
17. Бакланов И. С. Философия науки и научно-информационной деятельности / И. С. Бакланов, М. Б. Синельников. – М. : Изд-во МОСУ ; Ставрополь : Сервис-школа, 2002. – 320 с.

18. Прудникова О. В. Інформаційна культура в інформаційному суспільстві / О. В. Прудникова // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 7. Релігієзнавство. Культурологія. Філософія : зб. наук. пр. / за заг. ред. В. П. Андрущенко. – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2013. – Вип. 30 (43). – С. 159–166.

ИНФОРМАЦИОННАЯ КУЛЬТУРА ИНФОРМАЦИОННОГО ОБЩЕСТВА: ФИЛОСОФСКОЕ ИЗМЕРЕНИЕ

Прудникова Е. В.

Показано, что в информационном обществе особое значение приобретает повышение значимости информационной культуры, которая рассматривается как новый тип общения, дающий возможность свободного выбора личности в информационном пространстве. Кроме того, информационная культура в новых информационных условиях рассматривается как информационная деятельность в области получения, передачи, хранения и использования информации.

Ключевые слова: информация, информационное общество, информационная культура, информационные технологии, информационная деятельность.

INFORMATIVE CULTURE OF INFORMATIVE SOCIETY: PHILOSOPHICAL MEASUREMENT

Prudnikova O. V.

It is shown that modern informative society is characterized by social and cultural processes, acceleration and by complication of that, results in valued-semantic transformation of bases of culture and requires rethinking at the level of philosophical generalization of problems of informatization and computerization of society.

Grounded, that a modern sociocultural situation is characterized by a saturation and variety of dynamic processes. Modern public tendencies predetermine expansion of actual communicative space, change of existent cultural configurations. The basic tendencies of globalization most clearly show up in informatively-cultural processes that is today marked an ambiguousness and complication. At the same time, an idea speaks out, that if to examine modern society in the wide understanding, as a difficult multilevel system, the culture of informative society it is expedient to understand as an of informatively-communication system.

Established, that substantial influence is on the public conduct of man, on development of the economic and political system, the new system of values and newest cognitive and practical priorities, cultures predefined by transformation, carry out on functioning of practically all social institutes, by the origin of new cultural practices, change of informative space of modern society.

Established, that becomes the backbone beginning of new informative culture her more close intercommunication with an environment, with that she is connected by many network copulas. Ability to manipulate these copulas, not losing connections with the internal culture of man, ability to finish building necessary for this purpose components without oblivion of the main valued options of personality are characterized by the degree of development of modern informative culture.

It is shown that becoming of new level of informative culture takes place depending on the change of relations between social subjects and social changes that take place, and that is related to the transition from industrial society to post-industrial society. This situation determines the requirement of new informative civilization in the rapid method of revision of norms and standards that construct the changes of culture in accordance with a social dynamics and evolution. A global computer network today becomes a new informative environment that can at certain terms adequately to represent current status of society qualitatively, but in actual fact, as a rule, opposite, distorts the idea of users about objective reality.

Grounded, that an informative culture contains the supply of knowledge of sciences, drawing on accomplishments of that is a necessity for successful informative activity, and ability to use the got skills in practical activity. In the conditions of informative society, developed facilities of communication, computer networks, banks of information, knowledge at once leveled and become general acquisition. It will be that a modern informative culture up to a point is the result of new type of thinking, that is formed as a result of freeing of individual from workaday informatively-intellectual work by means of new information technologies. This new culture absorbed for itself all the previous forms, uniting them in single unit.

Drawn conclusion, that as far as development of scientific and technical progress of concept of informative culture absorbed for itself knowledge from those sciences, that became founding for realization fundamentally of new approaches in-process with information, that provide the decision of problem of informative crisis. Special influence on filling of concept «informative culture» next to philosophers did works of specialists new maintenance in industry of informatics, computing engineering, new information technologies. Established, that an informative culture is a new type of communication, that gives an opportunity of free choice of personality in informative space. It is underlined at the same time, that an informative culture is informative activity, by quality description of vital functions of man in area of receipt, transmission, storage and use of information. Grounded, that by submitting organic unit on the maintenance, an informative culture appears as a degree of perfection of man, society on the whole or his certain part in relation to the use of information in all possible forms of activity.

Key words: *information, informative society, informative culture, information technologies, informative activity.*

